

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113010365
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1113010365.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Danici Veselovskej, v trestnej veci proti obžalovanému A. E. a spol. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/34/2013 zo dňa 27.05.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. 05. 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému A. E., nar. XX. XX. XXXX v C.,

u k l a d á

podľa § 212 ods.3 Tr. por. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

U obžalovaného N. Z., nar. XX. XX. XXXX v C.

súd podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu so zreteľom na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 rokov, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/122/2012 zo dňa 04. 04. 2013, právoplatným dňa 27. 05. 2012.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

H. rozsudkom X. súdu C. I, pod sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX bol 1/ obžalovaný A. E. v bode 1/ a 2/ uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. X písm. a/, písm. f/, ods. X písm. b/ Tr. zák./ - v bode 2/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a 2/obžalovaný N. Z. v bode 2/ uznaný za vinného pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1.

v presnejšie nezistenej dobe od XX.XX.XXXX do 12.40 hod. dňa 03.09.2012 v C. na L. 20 obvinený A. E. cez pootvorené dvere vnikol do v čase skutku nevyužívanej budovy, ktorá je spolu s vnútorným zariadením budovy vo vlastníctve poškodenej spoločnosti X. M., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom

U. XX, C. a z vnútorného zariadenia budovy zobral jeden veľký radiátor nezisteného typu a rozmerov, jeden malý radiátor nezisteného typu a rozmerov a štyri vodovodné batérie nezisteného typu a s týmito vecami odišiel a spôsobil tak poškodenej spoločnosti bližšie nezistenú škodu a tohto konania sa obvinený A. E. dopustil napriek tomu, že bol 13.02.2012 rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské Biskupice Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 370/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vo forme drobnej krádeže, za ktorý mu bola 13.02.2012 uložená v blokovom konaní sankcia - pokuta vo výške 30,- € nezaplatená na mieste, číslo bloku AB 219910 a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13.02.2012 a taktiež bol obvinený A. E. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II spisovej značky OT/51/2011 z 01.03.2011 právoplatným 01.03.2011 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona,

2.

následne po skutku v bode číslo 1. obžaloby v presnejšie nezistenej dobe od 03.09.2012 do 12.40 hod. dňa 13.09.2012 v C. na L. XX po predchádzajúcej vzájomnej dohode, zatiaľ čo obvinený VF.r sledoval okolie, obvinený A.r nohou rozbil pivničné okno o rozmeroch 50 cm x 50 cm na v čase skutku nevyužívanej budove, ktorá je spolu s vnútorným zariadením budovy vo vlastníctve poškodenej spoločnosti X. M., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom U. XX, C., čím spôsobili škodu 4,34€, následne cez rozbité okno vnikli obaja obvinení do budovy, odkiaľ následne obvinený A. E. zobral jeden radiátor nezisteného typu a rozmerov a tento podal cez okno obvinenému N. Z., ktorý bol už v tom čase vonku, kde následne obvinený Z. čakal asi 10 minút a dával pozor a počas tejto doby obvinený E. zobral v budove dva kusy vodovodných batérií neznámeho typu, tieto dal do rucksaku, a následne s uvedenými vecami odišli a spôsobili tak odcudzením vecí poškodenej spoločnosti bližšie nezistenú škodu a tohto konania sa obvinený A. E. dopustil napriek tomu, že bol 13.02.2012 rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské Biskupice Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 370/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vo forme drobnej krádeže, za ktorý mu bola 13.02.2012 uložená v blokovom konaní sankcia - pokuta vo výške 30,- € nezaplatená na mieste, číslo bloku AB 219910 a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13.02.2012 a taktiež bol obvinený A. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II spisovej značky OT/51/2011 z 01.03.2011 právoplatným 01.03.20141 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, a vyššie uvedeného konania sa obvinený N. Z. dopustil napriek tomu, že bol 31.05.2012 rozhodnutím Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vo forme drobnej krádeže, za ktorý mu bola 31.05.2012 uložená v blokovom konaní sankcia - pokuta vo výške 30,- € nezaplatená na mieste, číslo bloku A 887627 a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 31.05.2012.

U obžalovaného A. E. súd prvého stupňa podľa ustanovenia § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/43/2011 zo dňa 10. 07. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 07. 2013.

Pokiaľ ide o obžalovaného N. Z., u tohto okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/122/2012 zo dňa 04. 04. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 05. 2013, trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/221/2013 zo dňa 17. 05. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 05. 2013 a na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. OT/368/2013 zo dňa 19. 08. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 08. 2013.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená spoločnosť X. M. s.r.o., U. ul. XX, C. so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie vo veciach občiansko-súdnych.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor s tým, že súd prvého stupňa postupoval pri úvahe o spôsobe ukladania trestov nesprávne a tento postup napokon vyústil do nesprávneho záveru o upustení od uloženia súhrnných trestov vzhľadom na odcitované rozhodnutia jednotlivých súdov. Odvolateľ pritom podrobne rozoberal medzníky oddeľujúce viacčinného súbehu trestných činov od recidívy. U obžalovaného A. E. poukázal na aktuálne skutky, ktoré sa stali v dňoch 03. až 13. septembra 2012 s tým, že súd prvého stupňa nesprávne upustil u tohto obžalovaného od uloženia súhrnného trestu,

nakoľko tu neboli splnené podmienky na postup v zmysle ustanovenia § 44 Tr. zák. Súd prvého stupňa totiž nesprávne vychádzal z recidívy vo vzťahu k výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/43/2011 zo dňa 10. 07. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 07. 2013, pričom tam spáchaný skutok sa stal v dňoch 28. - 29. decembra 2007. Medzi spáchaním týchto skutkov a žalovaných však bol tento obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 0T/51/2011, právoplatným dňa 01. 03. 2011 za skutok spáchaný dňa 26. 02. 2011, pričom trestný rozkaz bol vydaný v konaní nasledujúcom po skrátenej vyšetrovaní podľa § 204 ods. 1 Tr. por. a trestný rozkaz bol obžalovanému J. E. doručený dňa 01. 03. 2011. Z uvedeného dôvodu bol obžalovanému E. v konaní pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 4T/43/2011 uložený súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu na Okresnom súde Bratislava II, sp. zn. 0T/51/2011 - bol teda tento súhrnný trest uložený za súbeh trestných činov spáchaných v dňoch 28. -29. decembra 2007 a 26. februára 2011, čiže pred prvým doručením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0TT/51/2011. Súbeh aktuálne žalovanej trestnej činnosti so skutkami uvedenými v rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/43/2011 bol teda prerušený práve doručením hore citovaného trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II a následne tiež doručením ďalšieho trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/26/2012 dňa 23. 02. 2012. Aj keď sú žalované skutky obžalovaného A. E. spáchané skôr ako došlo 10. 07. 2013 k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/43/2011, nejde o súbeh so skutkami uvedenými v rozsudku 4T/43/2011 (ani so skutkami v rozsudku OS Bratislava I, sp. zn. 0T/51/2011 a Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/26/2012, ale ide o recidívu vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/21/2011, ale aj a Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. T/26/2012. Tu teda neprichádzalo do úvahy ani uloženie súhrnného trestu, ani o upustenie od uloženia súhrnného trestu. Podľa odvolateľa však prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T/13/2009 zo dňa 30. 01. 2014, právoplatného tým istým dňom a to konkrétne ku skutku v bode 5/ uvedeného rozsudku, ktorý bol dokonaný dňa 12. júna 2012. Týmto rozsudkom však Okresný súd Bratislava II poupúšťal od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie, hoci pri skutku zo dňa 12. júna 2012 zrejme neexistovalo odsúdenie vo vzťahu ku ktorému by bolo možné uložiť súhrnný trest a teda uvedený skutok je de facto bez výroku o treste, ktorý by mohol byť pri ukladaní súhrnného trestu zrušený alebo vo vzťahu ku ktorému by bolo možné od uloženia súhrnného trestu upustiť. So zreteľom na tieto okolnosti nie je možné ani k rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T/13/2009 ukladať súhrnný trest. Navrhol preto uložiť po vyhodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností uložiť tomuto obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o obžalovaného N. Z., odvolateľ poukázal na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 0T/103/2012 zo dňa 30. 10. 2012, ktorým bol tento uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 2012 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. za skutok spáchaný dňa 27. októbra 2012, pričom uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 30. 10. 2012. K doručeniu tohto trestného rozkazu obžalovanému došlo 30. 10. 2012, teda u obžalovaného akýkoľvek skutok, ktorý bol spáchaný po 30. 10. 2012 je recidívou. V danom prípade teda okresný súd nesprávne aplikoval upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/122/2012 zo dňa 04. 04. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 05. 2013, ako aj výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/221/2013 zo dňa 17. 05. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 05. 2013 a napokon aj vohľadne výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 0T/368/2013 zo dňa 19. 08. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 08. 2013. Odvolateľ popritom rozoberal skutočnosť, že u tohto obžalovaného prichádzal do úvahy jedine súhrnný trest k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 3T/122/2013 zo dňa 04. 04. 2010, právoplatného 27. 05. 2014, prípadne upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k tomuto odsúdeniu.

Odvolateľ preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo vzťahu k obom obžalovaným s tým, aby krajský súd vo veci sám rozhodol v zmysle podaného odvolania a uložil obžalovanému J. E. samostatný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a u obžalovaného V. Z. o upustenie od uloženia súhrnného trestu (tam uvedené skutky boli spáchané v dňoch 02., 03. a 04. 08. júla 2012), pretože pokladá súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu v trvaní 3 roky uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/122/2012 zo dňa 04. 04. 2013 za dostatočný. Alternatívne navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril obžalovaný J. E. prostredníctvom svojho obhajcu s tým, že podané odvolanie považuje za nedôvodné a nelogické, keďže okresný súd pri upustení od uloženia súhrnného trestu správne vychádzal z tam citovaného odsúdenia, pričom uložený trest vo výmere 3 rokov je podľa jeho názoru dostačujúci a nie je už potrebné použiť ďalšie represívne odsúdenie. Obdobne sa vyjadril obhajca na verejnom zasadnutí aj vo vzťahu k obžalovanému V. Z., preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na písomných dôvodoch podaného odvolania a navrhla odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo a zistil, že podané odvolanie je v plnom rozsahu dôvodné.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie prokurátora bolo zamerané len do výroku o treste u oboch obžalovaných, pričom s dôvodmi odvolania krajský súd sa plne stotožňuje. Krajský súd si dovoľuje poznamenať, že s argumentmi odvolateľa treba súhlasiť, nakoľko okresný súd nesprávne postupoval pri úvahe o spôsobe ukladania trestov a tento postup vyústil do nesprávneho záveru o upustení od uloženia súhrnných trestov.

Pri ukladaní súhrnných trestov totiž treba mať vždy na zreteli, že medzníkom oddeľujúcim viacčinný súbeh trestných činov od recidívy je totiž vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť, pričom sa na účely posudzovania súbehu berie do úvahy vždy len prvý odsudzujúci rozsudok. Podstatou rozdielneho posudzovania je, že páchatel voči ktorému je vyhlásený odsudzujúci rozsudok dostáva „varovanie“ v podobe pôsobenia štátnej moci uplatňujúcej trestnú politiku štátu, v dôsledku ktorého ďalšie páchanie trestnej činnosti bude posudzované v zásade s ostrejšími dôsledkami pre páchatela oproti posudzovaniu trestnej činnosti páchatela, voči ktorému ešte k takému pôsobeniu nedošlo (t.j. pri prerušení súbehu vyhlásením odsudzujúceho rozsudku sa páchatelova trestná činnosť spáchaná po tomto momente posudzuje samostatne, oddelene od predchádzajúcej trestnej činnosti s dôsledkami pri ukladaní trestu - ukladanie „samostatného“ trestu, zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby pri opätovnom spáchaní zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu, priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.). Postih viacčinného súbehu trestných činov za predpokladu, že sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhoduje v jednom konaní, je pri ukladaní trestu vyjadrený v ustanoveniach o úhrnnom treste. Súhrnný trest má ten istý význam a z toho dôvodu sa pri jeho ukladaní postupuje podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, pričom však rozdielom oproti úhrnnému trestu je zákonom predpokladaná skutočnosť, že páchatelovi bol už za niektorý zo zbiehajúcich trestných činov súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (o súbeh sa však jedná len ak medzi prvým a posledným trestným činom nebol vyhlásený odsudzujúci rozsudok).

Krajský súd v úplnej zhode s odvolacími dôvodmi okresného prokurátora konštatuje, že u obžalovaného A. E. okresný súd nemohol upustiť podľa ustanovenia § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/43/2011 zo dňa 10. 07. 2013 (právoplatný tým istým dňom), nakoľko takýto trest ani neprichádzal do úvahy v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. tak, ako na to aj správne poukázal odvolateľ, bez potreby tieto úvahy v tomto rozhodnutí opakovať. So zreteľom na časové úseky medzi skutkami, ktoré sú predmetom aktuálneho trestného konania, treba prisvedčiť prokurátorovi, že v danom prípade už ide o recidívu.

Pri ukladaní trestu odvolací súd zistil, že skutky uvedené v napadnutom rozsudku nie sú v súbehu so skutkami, za spáchanie ktorých bol A. E. uznaný vinným právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/43/2013, ale ide o recidívu, preto bolo nutné ukladať samostatný trest podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., kde je trestná sadzba šesť mesiacov až 3 roky. V danom prípade pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sú vyrovnané, preto pri základnej trestnej sadzbe, aj pri zohľadnení zásad pri ukladaní trestu v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. (osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, záznamy v odpise registra trestov), krajský súd za primeraný považoval u obžalovaného J. E., uloženie samostatného trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Odvolací súd napokon obžalovaného J. E. zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože tento už bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním stíhaných trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Pokiaľ ide o obžalovaného N. Z., u tohto okresný súd taktiež nesprávne vychádzal od upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/122/2012 zo dňa 04. 04. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 05. 2013, ako aj vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/221/2013 zo dňa 17. 05. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 05. 2013, ako aj na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 0T/368/2013 zo dňa 19. 08. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 08. 2013. Súhrnný trest prichádzal do úvahy jedine vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/122/2012 zo dňa 04. 04. 2013, právoplatného dňa 27. 05. 2012.

So zreteľom na hore citované odsúdenie v predošlom odseku tohto rozsudku, krajský súd podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného N. Z. upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá uloženie úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov, na ochranu spoločnosti ako aj nápravu tohto obžalovaného za dostatočný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.